

A demokrácia jegyében helyet biztosítottunk a nem hatalmon lévők bemutatkozására. Az aláíró vállalja a cikk hitelességéért a felelősséget.

Domaszék jelene és jövője

A domaszéki választópolgárok a Homoki Gazda előző számában olvashatták rövid bemutatkozó írásomat. A területi korlátok miatt nem volt arra lehetőségem, hogy részletesen kifejtsem elképzeléseimet, a település jelenével és jövőjével kapcsolatos gondolataimat.

A választási kampány kezdete óta számos rémhír, találgatás felreppent: ijesztő hírek kaptak szárnyra a terveimről. Hallani lehetett leszámolásról, a korábbi állapotok visszaállításáról. A visszalépésemet is híresztelték. A félreértések elkerülése érdekében ezen a helyen szeretnék világossá tenni néhány kérdést.

Először is: nem, nem lépek vissza. Nem kívánom cserbenhagyni azt a csaknem 500 választópolgárt, aki megítisztelt az ajánlószelelvényével. Köszönet nekik érte.

Meggyőződésem, hogy csak az ostoba ember nem tanul a múltból. Ezért fontos, hogy ismerjük a saját múltunkat, elemezzük az elkövetett hibákat, s ne kövessük el őket újra.

Kétszer ugyanabba a folyóba nem lehet lépni: ugyanazt, ugyanúgy nem lehet még egyszer elvégezni. A jövő problémáit a jelenben kell megoldani, a jelenlegi helyzetből kiindulva kell és lehet a település jövőjét felépíteni.

Az elmúlt négy évben regnáló településvezetés semmit sem tanult a múltból: ugyanazon hibákat ismételtette újra és újra, ugyanazt a megosztó politikát folytatta éveken át.

A választások napján véget ér a választási kampány: a megválasztott polgármester és a képviselők a település egészét képviselik. Fontos ezért, hogy a mindenkori településvezetés tudjon és akarjon együttműködni azokkal is, akikkel korábban politikai ellenfelek voltak. **Leszámolás, a régi állapotok visszaállítása ezért nem jöhet szóba.**

A jelenlegi településvezetés nem csupán a település megosztásáért felelős, hanem a bűnös módon elmulasztott lehetőségeikért is. Domaszék ugyanis minden szempontból kedvező helyzetben van, igen szerencsés a földrajzi fekvése (autópálya, 55. számú főút, Szeged és Mórahalom, az országhatár, a repülőtér, az evezőspálya, a gyógyfürdő közelsége). Minden adott tehát a helyi gazdaság fellendítéséhez, az idegenforgalom, a kereskedelem, a szolgáltatások fejlesztéséhez. A lakosságszám folyamatosan gyarapszik, sok fiatal család telepedett le nálunk. Hamarosan nagyközség leszünk. Ennek ellenére a település fejlődése hirtelen megtorpant, az önkormányzatnál mintha elképzelés sem lenne a problémák megoldására, a kitörés lehetőségeire nézve.

Hogyan lehetséges, hogy egy 12 fős képviselőtestület 5 év alatt sem tudta véghezvinni a településrendezési terv módosítását? Hogyan várhatjuk a vállalkozások letelepedését, ha nem tudunk számukra helyet sem biztosítani, ha nem támogatjuk őket? Vagy ez nem is cél talán? Esetleg nem is véletlen, hanem szándékos halogatásról van szó?

Hasonló elképzelés nélküliség látható a költségvetési problémák körül is. Miközben az önkormányzat elnyert pályázati támogatásokról, ezzel komoly fejlesztési lehetőségekről mondott le, volt pénz a jegyző asszony végkielégítésére (kb. 10 millió Ft), a főállású alpolgármester foglalkoztatására (kb. 3,6 millió Ft/év), Horváth Charliera élő zenekarával (1,2 millió Ft), egyéb kampány ízű rendezvényekre. Eközben a közterületek rendezetlenek, parlagfüvesek, semmire és senkire nincs pénz. Az elmúlt 5 évben talán összesen nem kaszáltak, kátyúztak és ástak annyit, mint a kampány idején. Micsoda véletlen.

Négy évig semmilyen számottevő beruházás nem volt, miközben az adósságállomány nem csökkent, sőt növekedett. Csak a csoda – és néhány képviselő bölcsessége – mentette

meg a falut egy (akkor) 400 millió Ft-os, svájci frank alapú, 20 éves futamidejű kötvénykibocsátástól. Még belegendolni is rossz, mennyi lenne ez a tartozás most. Így is sikerült az adósságállományt csaknem 300 millió Ft-ra feltornászni, miközben az önkormányzat vagyona alig gyarapodott.

Vajon kinek adták el a szolgáltató ház telkét és hová lett a vételár? Nem lehetett volna ebből kifizetni a rendezési terv módosítását? Lesz-e pénz a telek visszavásárlására, ha végül nem épül fel ez a létesítmény?

Az amúgy valóban szükséges kerékpárútra 25 millió Ft hitelt vettünk (veszünk) fel, de nem jutott egy fillér sem belterületi utakra vagy járdákra. 54 millió Ft-ot költött a polgármester belvízvédekezésre csak 2010-ben, miközben a jelenleg folyó belvíz-elvezetési beruházás összesen 80 millió Ft-ba kerül. Kit gazdagított az 54 millió Ft? A lakosokat biztosan nem.

Négy éve tart tehát a pazarlás, a működési kiadások indokolatlan szinten tartása. Néhány tucat ember osztozott azon a pénzen, amelynek gyümölcsét 4800-an is élvezhették volna. Nem jutott pénz a szociális intézmény fejlesztésére, az iskola felújítására, bővítésére, a belvízgondok enyhítésére, művelődési ház létesítésére, utak, járdák, parkok, játszóterek építésére, a településrendezési terv módosítására, a kereskedelmi-szolgáltató övezet kijelölésére, vállalkozások támogatására: lényegében semmilyen olyan beruházásra nem volt pénz, ami a jövőnket, valamennyi domaszéki polgár jólétét szolgálta volna.

Sürgős szemléletváltásra van szükség. A költségvetésben szereplő működési kiadásokat a szükséges mértékre visszacsökkentve kell a település jövőjét szolgáló beruházások megvalósításához mozgásteret nyerni, majd kiadáscsökkentő és bevétel-növelő beruházásokkal kell ezt a mozgásteret tovább bővíteni: pl. középületek hőszigetelése, nyílászáróinak cseréje, közfoglalkoztatási pályázatok, felújítási pályázatok, vállalkozások letelepedését, az idegenforgalom növelését szolgáló beruházások, településrendezési terv stb.

A költségvetés stabilitásának megteremtésével párhuzamosan következhetnek a szociális, kulturális, közoktatási, ifjúsági célú beruházások. Fontos ugyanis, hogy a lakosság jól érezze magát a településen: a fiatalok itt akarjanak letelepedni, a középkorúak pedig itt akarjanak megöregedni. Szeretném, ha néhány év múlva művelődési ház, ifjúsági és sportcentrum, idősök napközije, idősök otthona, felújított és kibővített iskola és óvoda, bölcsőde állna a domaszékiek rendelkezésére. S mindez szép, kulturált, igényesen rendben tartott közterületekkel körülvéve.

Mindeközben nem feledkezhetünk meg a település múltjának, kulturális, épített és természeti értékeinek feltárásáról, megőrzéséről és bemutatásáról sem. A vasúti múzeum ötlete kiváló, de önmagában erre a célra nem alkalmas. Múltunkhoz tartoznak a kisvasúton kívül a tanyasi iskolák, a tanyasi életmód, a vallás, a népi építészet is, amelyek mind-mind gazdagítják a település kulturális örökségét. Ezek megőrzéséről, feltárásáról is gondoskodni kell. Vissza kell szerezni a közösség számára értékes épületeket, természeti kincseket. Ezek nélkül hiába várjuk az idegenforgalom fellendülését: a turista ugyanis látnivalót keres. Ha illet nem tudunk mutatni neki, más tájak felé veszi az útját.

A Polgármesteri Hivatal működése során is szemléletváltásra van szükség. Meg kell végre teremteni a valóban ügyfélbarát ügyintézés feltételeit. Nem engedhető meg, hogy a Polgármesteri Hivatal, illetőleg egyes munkatársai harcoljanak az ügyfelekkel, ellenfélnek, leküzdendő akadálnak tekintsék az állampolgárokat.

A fenti célok megvalósítása természetesen nem egy emberes feladat: ehhez szükség van a településen lakók kreativitására,

összefogásra képes, céltudatos munkájára. Ebben a munkában helyük van a helyi társadalmi szervezeteknek is.

A különböző civil szervezetek, egyesületek, alapítványok nem önmagukért vannak: nem az önkormányzati támogatás igénylése és felhasználása a céljuk. Ebben a közös munkában kell részt venniük ahhoz, hogy érdemesek legyenek az önkormányzat anyagi segítségére. Nem politikai, baráti alapon kell tehát őket pénzelni, hanem az általuk átvállalt feladatokkal arányosan.

Az elmúlt négy évben úgy tűnt, mintha a vezetésnek halovány elképzelése sem lenne a település jövőjéről: a múlt nem érdekelte őket, a jelent pedig nem értették. Meggyőződésem, hogy újabb négy ilyen évet nem bír ki a község. Amennyiben a jelenlegi vezetés helyén marad, a lemaradás behozhatatlanná fog válni. Saját érdekünkben, a gyermekeink jövője érdekében tehát változásra van szükség: megfelelő elképzelésekkel rendelkező, szakértelemmel bíró önkormányzati vezetők kellene, méghozzá minél hamarabb.

Az általam közzétett programpontok nem pusztán ígéretek: ezek szükségletek. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy elképzeléseimet egy választási ciklusban nem lehet (nem is szabad) végrehajtani. Minél előbb hozzá kell azonban kezdeni, hogy a lemaradásunk minél kisebb legyen.

A programom végrehajtásához nem kívülről várom a segítséget: senki sem fogja helyettünk rendbe tenni Domaszéket. Nem szabad könyörödományokra, lehulló morzsákra várni a nagyurak asztaláról. Ideje, hogy magunk vegyük kezünkbe a sorsunkat. Magabiztos, tárgyalóképes településvezetés sokkal több sikert tud elérni. Ilyen vezetők meg tudnák találni azokat a külső (kormányzati) támogatókat, akikre Domaszéknek valóban szüksége van a fejlődéséhez.

A választási küzdelemben már megjelent a megosztásra törekvés: magukat reformernek feltüntető, valójában azonban a jelenlegi vezetéshez kötődő jelöltek is felkerültek a szavazólapra. Bízom abban, hogy a választók bölcsen ki tudják majd választani a változásokat kívánó jelölteket. Nagy körültekintésre intek ezért mindenkit szavazata leadásakor.

Kérek minden domaszéki Választópolgárt, hogy feltétlenül menjen el október 3-án választani, s szavazzon a változások iránt elkötelezett jelöltekre, közöttük rám, mind polgármester-jelöltként, mind képviselő-jelöltként.

Dr. Tatár Zoltán Bertalan
polgármester- és képviselő-jelölt